

Gaardmand, som har en Indkomst paa 3 500 Kr. og en Formue paa en halv Snes Tusind Kroner, vil under lignende Vilkaar faa en Skattnedsættelse paa et Par Kroner. Jeg kan ikke tro, at dette for denne Del af Befolkningen kan være af afgørende Betydning. Derimod ser jeg vel, at naar man kommer op til Indtægter paa en Snes Tusind Kroner og Formuer paa nogle Hundrede Tusind Kroner, begynder det at spille nogen Rolle, og navnlig naar man kommer op til Millionindtægter — dem er der jo ikke saa forfærdelig mange af — vil Gaven naturligvis antage en betydeligt større Form og være af en vis Betydning.

Nogen Nødvendighed er der utvivlsomt ikke for at foretage dette Skridt, og jeg synes, som sagt, at Uforsvarligheden af det er indlysende, naar man ikke har noget at gøre godt med. Jeg forstaar vel, at det hele er et yderst mislykket Forsøg paa at opfylde de Løfter, Venstre har givet, men en saadan Fremgangsmaade kan vi ikke medvirke til. Vi maa derfor fraraade Vedtagelsen af den Overførsel, der foreslaas under Nr. 478, og jeg beder Formanden om, hvis det er muligt, først at lade foretage Afstemning over, hvorvidt denne Overførsel skal finde Sted — jeg anbefaler altsaa at stemme derimod —, saaledes at der, hvis Overførselen skulde blive vedtaget, derefter kan stemmes om de to forskellige Anvendelsesformer, og vi vil da, hvis der endelig skal skaffes Penge til Uddeling, foretrække, at de bliver uddelt paa den af det ærede Medlem Hr. Rode foreslaaede Maade.

Korsgaard: Jeg skal ligesom det ærede Medlem Hr. Stauning indskrænke mig til at fremsætte nogle Bemærkninger, dels om Ændringsforslag Nr. 478 og dels om Ændringsforslagene Nr. 128 og 129.

Ændringsforslag Nr. 478 indeholder jo et ikke uvigtigt Princip, idet man altsaa siger, at man i dette Øjeblik vil overføre fra Statens Formueparagraf et Beløb paa rundt regnet 9 Mill. Kr. til Statens Driftsbudget. Nu er det jo klart for enhver, at en almindelig konservativ Betragtning altid vil føre til, at man skal være varsom med at forbruge af Formuemidler, og det er jo da ogsaa en af Grundene til, at vi til enhver Tid har været stærkt imod den efter vor Mening alt for høje Formuebeskatning, der for Tiden er gældende overfor private Formueejere; men der kan jo være helt ekstraordinære Situationer, og de Beløb, som findes paa Formuesiden, kan være fremkommet paa en saadan Maade, at man finder det ubilligt at opretholde dem der.

At vi befinder os i en vanskelig Tid for mange, vil sikkert ingen benægte, og det kan derfor ved denne som ved flere andre Lejligheder være af Vigtighed at stille sig det Spørgsmaal, om det kan anses for et rimeligt Krav, at Staten i en saadan vanskelig Periode bør foretage ekstraordinære Afskrivinger paa sin Gæld. Dette har jeg allerede udtalt mig om ved anden Behandling af Lovforslaget om Motoromsætnings-skattens Forandring. Jeg sagde da, og jeg vil gentage det her, at under Forhold som de nuværende tror jeg, man maa være ganske tilfreds, naar man kan opretholde en normal Afskriving paa Statsgælden, normalt i den Forstand, at den følger de Regler, som ligger i de Lovforslag, der danner Grundlaget for de Statslaan, vi har. For saa vidt mener jeg altsaa ikke at kunne tiltræde det ærede Medlem Hr. Staunings Bemærkning gaaende ud paa, at vi trods Tidernes Forandring, siden Valutaskatten blev indført, dog bør opretholde disse ekstraordinære Afdrag paa Statsgælden.

Det andet Moment, der efter min Mening kunde tale for Rigtigheden af at tage et vist Beløb paa Formueparagraffen, vilde ligge deri, at man kunde sige, at det Beløb, der var Tale om, var indkommet paa en Maade, som ikke havde været forudsat. Men nu er det jo en Kendsgerning, som sikkert ingen vil benægte, at Valutaskatten har givet disse 9 Mill. Kr. mere, end det var Hensigten at skaffe. At man med Valutalovens Givelse var klar over, at denne Skat ikke akkurat vilde give 40 Mill. Kr., er jo lige til, men man stillede efter dette Maal, og selv om man naturligvis i Loven skaffede sig en Ventil for, hvad man skulde bruge Pengene til, hvis der kom flere ind, er det dog for mig — omend mit Parti ikke var med til at vedtage dette Lovforslag — temmelig sikkert, at man kun tilstræbte at faa 40 Mill. Kr. ind. Nu er der altsaa sket det, at der er kommet rundt regnet 49 Mill. Kr. ind. Det har altsaa vist sig, at denne Skattelov har givet meget mere end ventet, og det vil jo sige, at man har belastet visse Klasser af Befolkningen med en væsentligt større Skat, end man egentlig tilsigtede, da man gav Loven om at faa 40 Mill. Kr. ekstra ind.

Naar man da saaledes efter min Mening har begaaet en Uretfærdighed, er det, synes det mig, ret rimeligt at forsøge at gøre denne Uretfærdighed god igen. Alle vil jo vide, at det er længe siden, man kunde overse, at Valutaskatten vilde give mere end forudsat, og de, der overhovedet lægger Mærke til, hvad man foretager sig fra det